

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/193/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115206807
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2115206807.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci žalobcu: M. M., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan SR, bytom P. XXX/XX, W., zastúpený: JUDr. Dalibor Pavelka, advokát, Pribinova 46, Hlohovec, proti žalovanej: N. K., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Rakúskej republiky, bytom V. XA/X/X, XXXX X. Z., T., o zaplatenie 3.588,62 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 4. februára 2016, č.k. 11C/143/2015-42, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zastavenia konania, trov konania a vrátenia súdneho poplatku **r u š í a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 11C/143/2015-24 zo dňa 28.04.2015 zrušil, konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Ďalej súd napadnutým uznesením rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 208,30 eur žalobcovi prostredníctvom prevádzkovateľa centrálného systému evidencie poplatkov (Slovenská pošta, a.s.) po právoplatnosti uznesenia.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 7 ods. 1, § 103, § 104 ods. 1 O.s.p., a § 172 ods. 2 a § 173 ods. 1, 2 O.s.p., § 454, § 488, § 489 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovením článku 2 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, keď zrušil vydaný platobný rozkaz, vzhľadom na to, že sa ho žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, pričom tento súčasne nie je možné doručovať do cudziny. Ďalej súd dospel k záveru, že v danej veci nie je daná právomoc súdu Slovenskej republiky na prejednanie a rozhodnutie veci, keďže žalovaná nie je štátnym občanom Slovenskej republiky a od 02.09.2014 nemá na území Slovenskej republiky bydlisko. Vo veciach o zaplatenie bezdôvodného obohatenia majú právomoc súdy toho členského štátu, na ktorého území má žalovaná osoba bydlisko, pričom súd pri riešení právomoci zistil, že žalovaná, ktorá nie je štátnou občiankou Slovenskej republiky, nemá na území Slovenskej republiky ani bydlisko, ale toto je v Rakúskej republike. Súd preto v súlade s ustanovením § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil, nakoľko nedostatok právomoci slovenského súdu je neodstrániteľným nedostatkom konania majúcim za následok, že súd nemôže spor prejednať a vydať rozhodnutie vo veci samej. Súd tiež dodal, že zastavenie konania na súde v Slovenskej republike predstavuje procesné rozhodnutie, ktoré nebráni žalobcovi ďalšie uplatnenie práva na súdnu ochranu na súde v Rakúskej republike. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., nakoľko konanie bolo zastavené. O vrátení súdneho poplatku súd rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 a ods. 6 písm. b) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti zastavenia konania a súvisiacich výrokoch o trovách konania a vrátení súdneho poplatku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol uznesenie

v napadnutých častiach zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na to, že súd odôvodnil napadnuté rozhodnutie o zastavení konania poukazom na ustanovenie článku 2 ods. 1 nariadenia (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Riešenie otázky právomoci v prejednávanej veci aplikáciou citovaného ustanovenia je však nesprávne a bez akejkoľvek opory vo všeobecne záväzných právnych aktoch Európskej únie priamo vykonateľných na území SR. Dňa 12.01.2012 bolo totiž schválené nové nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ktorým bolo zrušené nariadenie (ES) č. 44/2001 s účinnosťou od 10.01.2015. V súlade s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012, osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok. Pojem mimozmluvný záväzok je definovaný v nariadení (ES) č. 854/2007 z 11.07.2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky, v zmysle článku 10 ods. 1 ktorého, ak sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia, vrátane vrátenia neoprávnene prijatej platby, týka existujúce vzťahu medzi stranami, akým je napríklad zmluva alebo civilný delikt, ktorý má úzku väzbu s týmto bezdôvodným obohatením, spravuje sa tým istým právnym poriadkom ako uvedený vzťah. Z uvedeného podľa názoru odvolateľa vyplýva, že ak sa v konaní domáha nároku na zaplatenie sumy 3.588,62 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia, možno žalovanú (bez ohľadu na jej štátnu príslušnosť a miesto obvyklého pobytu) žalovať v SR, kde nesporne došlo k vzniku nároku žalobcu z mimozmluvnej zodpovednosti, t.j. k vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie teda pochybil, ak konanie zastavil s odkazom na argument, že nemá právomoc konať v tejto veci, keď zo všeobecne záväzných právnych aktov EÚ priamo vykonateľných v členských štátoch vyplýva opak.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11C/143/2015 je zaplatenie 3.588,62 eur s príslušenstvom. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 11C/143/2015-24, zo dňa 28.04.2015 zrušil, konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Ďalej súd napadnutým uznesením rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 208,30 eur žalobcovi prostredníctvom prevádzkovateľa centrálného systému evidencie poplatkov (Slovenská pošta, a.s.) po právoplatnosti uznesenia.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvej inštancie v časti zastavenia konania a závislých výrokoch o trovách konania a vrátení súdneho poplatku.

7. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne skúmal svoju právomoc prejednať a rozhodnúť danú vec v zmysle ust. § 7 ods. 1 O.s.p., § 103 O.s.p. a § 104 ods. 1 O.s.p., pričom pri skúmaní právomoci vychádzal z nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podľa ktorého, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

8. Vzhľadom na aplikáciu citovaného ustanovenia nariadenia súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatku právomoci na prejednanie a rozhodnutie veci.

9. Uvedený záver súdu prvej inštancie odvolací súd nepovažuje za správny, pričom bolo potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že prvoinštančný súd nesprávne aplikoval na posúdenie právomoci nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, keď citované nariadenie bolo od 10. januára 2015 nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podľa článku 80 ktorého sa týmto nariadením zrušuje nariadenie (ES) č. 44/2001.

10. Podľa článku 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 (ďalej len nariadenie), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu.

11. Podľa článku 4 bod 1 nariadenia, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Podľa článku 7 bodu 2 nariadenia osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok.

12. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobca a žalovaný na jednej strane ako dlžníci uzavreli dňa 30.04.2014 s Prima banka Slovensko, a.s., na strane druhej ako veriteľom úverovú zmluvu č. 000000000121347, na základe ktorej im bolo spoločne a nerozdielne poskytnutý úver v sume 7.000 eur. Žalobca poskytnutý úver predčasne splatil v celom rozsahu spolu v sume 7.177,24 eur. Podľa úverovej zmluvy boli žalobca a žalovaná vo vzťahu k banke solidárnymi dlžníkmi a neexistovala medzi nimi žiadna dohoda upravujúca výšku ich podielov na dlhu voči banke. Vzhľadom na to, že žalobca splatil celý úver, podanou žalobou sa voči žalovanej domáha nároku na refundáciu polovice finančných prostriedkov, ktoré vynaložil na splatenie úveru.

13. S prihliadnutím na uvedené je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné na posúdenie právomoci vychádzať z článku 7 bod 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. Decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, na základe čoho je potrebné dospieť k záveru o právomoci súdu prvej inštancie na prejednanie a rozhodnutie veci.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).